

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 94. Ferdinandus III. in Hungariæ Regem electus ac Coronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

§. XCIV.

Sæc. XVII.
A. C. 1625.*Ferdinandus III. in Hungariæ Regem electus ac coronatus.*

Calamitose hoc tempore Hungariæ Regnum varia bellorum incommoda per plures annos pertulerat, præprijis a sectariis & Bethlenio Transylvaniæ Principe, qui non modo illud armis sibi asserere speraverat, sed ubique fidem Catholicam, ejusque Cultores præcipue Monachos, & Sacerdotes tam crudelem in modum insectabatur, ut nec jam procul videretur ab interitu Religionis Catholicæ usus, nisi Ferdinandus Cæsar pro immoto suo erga veram fidem studio summis viribus Sectariorum molitionibus obstitisset. Cæsari vero hac in re auxilio inprimis fuit Petrus Pasmanus Cardinalis & Strigoniensis Archiepiscopus, qui erectis Vieniæ, Strigonii, Tirnavii, aliisque in Urbibus pro Hungariæ juventutis institutione varia extruxit Collegia, brevique effecit, ut Parochi ad conservandam Religionem Catholicam idonei fidelium gregi congruo numero præficerentur: Restaurata vera fide; pariter Hungarorum erga Cæsarem; ejusque Augustissimam familiam amor & fidelitas resfloruit, cum econtra secta-

Jæger. Hist.
Ecccl. 1.5. c.6.
Briet. Annual. tom. 7.

Sæc. XVII. invalescente, nonnisi subditorum in le-
 A. C. 1625. gitimum Regem rebelliones, tumultus
 ac perfidiæ vigerent. Id Magistra ex-
 perientia fat luculenter edocti erant
 Hungarorum potissimi, inprimis vero
 illi, qui Romanæ fidei addicti erant,
 ne ergo post Ferdinandi mortem sub
 obtentu incertæ successionis turbis, ac
 sectariorum molitionibus janua aper-
 retur, de Ferdinando Ernesto Cæsaris
 Filio, cui hæreditatis jus suffragaba-
 tur, in Patris locum substituendo age-
 bant. Placuit id consilium Catholico-
 rum plerisque, quamvis ex his nonni-
 li, licet pauci, etsi adversi non essent,
 negotii tamen difficultatem obtende-
 rent, vel se idoneo ad id mandato in-
 stitutos esse causarentur. Ex Prote-
 stantibus vero palam repugnabant om-
 nes, novandarum rerum cupidi: ceteri
 vero obstrepebant acrius Bethlemi
 Oratores, qui cunctis Sectariis in sua
 oppositionis societatem vocatis hæresi-
 tariam filii successionem Regni juribus
 suffragiorum libertati, suæque fortunæ
 exitiosam fore vociferabantur. Tan-
 tum hæ rationes apud Protestantes
 Catholicis numero superiores valere,
 ut plerique de Archiducis electione de-
 sperarent, ac ipsemet Cæsar promotio-
 nem Filii sui differendam censeret. In-
 stabant tamen ardentius Strigoniensis
 Archi-

Archipræful, Hungariæ Cancellarius, Sæc. XVII.
 atque Esterhasius, qui una omnes con- A. C. 1625.
 futatis adversantium objectis electionis
 necessitatem tam validis rationum mo-
 mentis firmabant, ut omnibus Catho-
 licis, imo & moderatioribus Sectariis
 ad electionem animus cresceret. Ea-
 propter accedentibus ferme omnibus
 Slavoniæ, Croatiæ & Dalmatiæ Ora-
 toribus Catholicis, Cæsar præprimis
 quemdam in Regni Palatinum eligi vo-
 luit, hancque in rem juxta Regni le-
 ges duos Catholicos, totidemque hæ-
 reticos proposuit, mortuoque Stanis-
 lao Thursone Palatino præcipue Ester-
 hasium Comitem commendavit, qui
 etiam solus in prima votorum scruta-
 tione centum & quinquaginta suffragia
 tulit, obluçantibus nonnisi sexaginta:
 Igitur Palatini inauguratione ad Cæ-
 saris votum fluente, de prospera Regis
 electione conjicere licuit, adversanti-
 bus duntaxat Bethlenii Legatis, quo-
 rum impulsu Budeani vidua, audaci
 fronte foemina, Imperatricem aggredi
 ausa, suggestit, quod ea per novam
 hanc Regis electionem Regni admini-
 stratione, quæ tamen defuncto Cæsare
 Imperatrici obveniret, privaretur, proin-
 tempestive Ferdinandi electionem præ-
 pediret, ast prudentissima Imperatrix,
 quo versipellis hæc mulier collimaret,
 X 3 haud

Sæc. XVII. haud ignara respondit, nolle se post
A. C. 1652. Cæsarem vivere, multo minus regna-
 re, sed totum jus in Filios suos trans-
 ferre: Porro confirmatis jam in om-
 nium animis electione, Cæsar Carolum
 Carasam Sedis Apostolicæ Nuntium,
 Esterhassium Palatinum, Hungariæ Can-
 cellarium, & Hispaniæ Legatum con-
 sultabat, an facta Filii electione cor-
 onatio ipsius statim esset urgenda vel po-
 tius differenda? Hanc omnino mate-
 randam esse censebant nonnulli, alii
 vero eam differri suadebant, potissi-
 mum eo, ex capite, quod Cæsar Sectæ
 priorum potentia in angustias redactus,
 majorisque mali metu ac necessitate
 compulsus, Protestantibus multa que
 dem Religioni Catholicæ infesta in-
 dulset, ea tamen, quin tenera Filii
 conscientia adulteratæ Religionis ac-
 leo, ac sædo in sua coronatione sacra-
 mento ad tam enormia irretiretur,
 tractu temporis, vel per Bethlenii obi-
 tum, vel prosperos armorum successus
 adhuc ipse emendare posset. Hoc
 solo Religionis Catholicæ periculo per-
 motus Cæsar, nil hæsitans constituit,
 coronationem in aliud tempus differre,
 Electionem vero Ordinibus permittere:
 Hungari enim nullum vel ex cessione
 aut hæreditatis lege Regem admittere
 volebant. Igitur Cæsaris consilio per
 Pala-

Palatinum exposito, Cæsarei Filii electionem Ordines admifere, eo tamen pacto, ut Rex, etfi duntaxat electus effet, omnia Regni privilegia tam facra quam profana, ante fui coronationem juramento firmaret. Hanc conditionem acceptare cunctabatur Religiofiffimus Imperator, cujus animum tamen erigebat ipfemet Elfterhafius Regni Palatinus, afferens, quod res Religionis facile corrigi poffent, fi plures ex hæreticis, apud quos Religio ad Principis vel privati commodi auram mutabilis eft, ad fidem Catholicam reverfuri fint; tum enim juncta Regis opera, facile Religionis incommoda & dedecora abrogari valerent. His permotus Cæfar non electionem modo fed & coronationem Filii, confirmatis privilegiis a Patre fuo olim conceffis fieri permiffit. Igitur die vigefima fexta Novembris Ferdinandus III. Rex Hungariæ electus, atque anno ætatis fuæ decimo feptimo die octava Decembris Sopronii ab Archiepifcopo Strigoniensi inauguratus eft.

§. XCV.

Francifcus Roias de Sandoval Cardinalis mortuus.

X 4

Dum